

Sygn. akt VII K 1003/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2016r.

sprawy **L. Ł. (1)**

urodz. (...) w O., syna T. i M. z d. Z.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 23 maja 2015r. w O. poprzez wykręcenie kciuka lewej ręki, spowodował u żony W. Ł. obrażenia ciała w postaci: obrzęku z sińcem, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządy ciała i rozstroju zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni

tj. o czyn z art. 157§2 kk

II w dniu 24 czerwca 2015 roku w O. poprzez chwycenie żony za rękę i posadzenie jej na łóżko, a także szarpanie i popychanie, spowodował u żony W. Ł. obrażenia ciała w postaci: zasinięń na kończynach górnych, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni

tj. o czyn z art. 157§2 kk

III w dniu 16 czerwca 2015r. w O. poprzez nieumyślne działanie w postaci uderzenia małoletniej E. Ł. drzwiami od łazienki spowodował u dziecka obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy z sińcem okolicy czołowej oraz rany palucha stopy prawej z uszkodzeniem płytki paznokciowej, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni

tj. o czyn z art. 157§3 kk

orzeka

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

- z pkt I aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 157§2 kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

- z pkt II aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 157§2 kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

- z pkt III aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż czyn ten kwalifikuje z art. 157§2 kk w zw. z art. 157§3 kk i za to na podstawie art. 157§2 kk w zw. z art. 157§3 kk, opierając wymiar kary o art. 157§3 kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 i 3 kk w miejsce orzeczonych kar ograniczenia wolności orzeka wobec oskarżonego karę łączną 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym,

III na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na adw. E. D. kwotę 420 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 96,60 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia oraz kwotę 180 zł tytułem wynagrodzenia za postępowanie przygotowawcze i kwotę 41,40 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia,

IV na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII K **1003/15**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. i Ł. Ł. (1) pozostają ze sobą w związku małżeńskim, z którego pochodzi troje ich dzieci, w tym małoletnia E. Ł.. Między wymienionymi toczy się postępowanie rozwodowe. Do dnia 07.08. 2015r. zamieszkiwali oni wspólnie, razem z obecną partnerką Ł. Ł. (1).

W okresie wspólnego zamieszkiwania pomiędzy W. a Ł. Ł. (1) dochodziło do licznych kłótni i awantur, w których aktywnie uczestniczyli oboje wymienieni.

W dniu 23 maja 2015r. podczas jednej z nich Ł. Ł. (1) spowodował wykręcenie kciuka lewej ręki W. Ł., skutkiem czego było doznanie przez nią obrażeń w postaci obrzęku z sińcem, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia, trwających nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu art. 157§2 kk.

Natomiast podczas awantury w dniu 24 czerwca 2015r. Ł. Ł. (1) chwycił żonę za ręce, sadzając ją na łóżko, a także szarpał ją i popychał, czym spowodował u W. Ł. obrażenia ciała w postaci zasinień na kończynach górnych, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia wymienionej, trwających nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu art. 157§2 kk.

Ponadto w dniu 11 czerwca 2015r. Ł. Ł. (1) uderzył w drzwi od łazienki, za którymi stała małoletnia E. Ł., której wymieniony jednak nie widział, uderzając ją tymi drzwiami, przez co spowodował u dziecka obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy z sińcem okolicy czołowej oraz ranę palucha stopy prawej z uszkodzeniem płytki paznokciowej, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia wymienionej, trwających nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu art. 157§2 kk.

(dowód: zeznania W. Ł. (1) k: 2-3, 68v-70, 88v, B. M. k: 48-49v, wyjaśnienia Ł. Ł. (1) k: 85, 100, opinie z zakresu medycyny sądowej k: 61, 79, 90).

Oskarżony **Ł. Ł. (1)** przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Wyjaśnił, iż z żoną od dłuższego czasu są w konflikcie. Dopiero jak się wyprowadziła to stosunki pomiędzy nimi są normalne i się dogadują. Jak razem mieszkali to dochodziło pomiędzy nimi do awantur, które obopólnie prowokowali. Jak doszło do szarpaniny pomiędzy nimi to być może w dniu 24.06. 2015r. złapał żonę za dłonie i posadził na łóżko, bo chciał zadzwonić po Policję. Chciał ją wtedy uspokoić. Jeśli zaś chodzi o córkę E. to obrażenia jej powstały nieumyślnie. Wychodził z łazienki, a córka stała po drzwiami. Nie widział jej i otwierając drzwi uszkodził jej paznokieć. Leżała na ziemi i trzymała się za palec. Zadeklarował też chęć dobrowolnego poddania się karze po 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za każdy z trzech zarzucanych mu czynów oraz karze łącznej 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin miesięcznie.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 85, 100, 111).

W toku prowadzonego postępowania z uwagi na wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego został on poddany badaniom przez 2 biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w sporządzonej opinii sądowo-psychiatrycznej podali, iż u oskarżonego nie stwierdzają objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznają u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, w okresie objętym zarzutem każdorazowo upojenie alkoholowe zwykłe. W czasie popełnienia zarzucanych mu przestępstw mógł on rozpoznać znaczenie czynów i pokierować swoim postępowaniem.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k: 104-107).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego Ł. Ł. (1), w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące co do zasady z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci opinii sądowo-lekarskich i zeznaniami W. Ł..

Sąd dał wiarę zeznaniom W. Ł. w zakresie opisywanych przez nią zachowań oskarżonego skutkujących powstaniem u niej obrażeń objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, jak również tych, gdzie wskazywała na obrażenia doznane przez jej córkę, przyznając w szczególności, iż oskarżony uderzając w drzwi od łazienki nie widział, że córka stała za nimi, uderzając ją przypadkowo, albowiem były one spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w postaci opinii sądowo-lekarskich i wyjaśnień samego oskarżonego.

Natomiast w zakresie opisywanych przez nią zachowań wymienionego, które miały świadczyć o znęcaniu się nad nią przez Ł. Ł. (1) zeznania te wykraczały poza zarzuty objęte aktem oskarżenia w niniejszej sprawie.

Oparciem dla zeznań pokrzywdzonej były zeznania B. M.- siostry wymienionej, która wskazywała, iż ta skarżyła się jej na męża, iż używa wobec niej przemocy. W maju 2015r. widziała u niej spuchnięty nadgarstek, zaczerwienienia na plecach i nogach. Robiła wtedy obdukcję. Opowiadała, iż spowodował to Ł., który pchnął ją na łóżko, szarpał, wykręcił jej rękę. U siostry trzy razy widziała siniaki na rękach, jednak nie pamięta dat.

Zeznania te zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami pokrzywdzonej.

O popełnieniu przez oskarżonego zarzucanych mu czynów świadczą również opinie z zakresu medycyny sądowej, w których wskazano odnośnie zdarzenia z dnia 24.06. 2015r., iż podczas zdarzenia opisywanego przez W. Ł. mogła ona doznać obrażeń ciała w postaci zasinień na kończynach górnych, przy czym mnogie sińce należy traktować zgodnie z art. 157§2 kk jako naruszające czynność narządu ciała i wywołujące rozstrój zdrowia na okres nie dłuższy niż siedem dni. Opisywane sińce mogły powstać w okolicznościach i w sposób wskazany m.in. przez W. Ł. tj. wskutek ucisku rękoma. Natomiast odnośnie zdarzenia z dnia 23 maja 2015r. biegły wskazał, iż W. Ł. (2) mogła doznać wówczas wykręcenia kciuka ręki lewej z obrzękiem i sińcem, które to obrażenia skutkują naruszeniem czynności ręki i rozstrojem zdrowia trwającym nie dłuższy niż dni w rozumieniu art. 157§2 kk.

Odnośnie E. Ł. biegły stwierdził, że u wymienionej w dniu 11.06. 2015r. stwierdzono obecność obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z sińcem okolicy czołowej oraz ranę palucha stopy prawej z uszkodzeniem płytki paznokciowej, których skutkiem było naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwające nie dłuższy niż siedem dni w rozumieniu art. 157§2 kk. Powyższe obrażenia mogły powstać w sposób i w okolicznościach podanych przez W. Ł..

W ocenie Sądu powyższe opinie są pełne, jasne, logiczne, sporządzone przez osobę o odpowiedniej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, tak, iż brak podstaw, aby kwestionować przyjęte w niej wnioski końcowe.

W sprawie zostali też przesłuchani świadkowie T. A., L. J., M. M. (2), T. Ł., M. Ł., I. J., M. K., B. P., K. Ż., którzy wskazali, iż z posiadanych przez nich informacji wynika, iż pomiędzy oskarżonym a W. Ł. dochodziło do awantur. Cześć

z nich wskazywała, iż W. Ł. (2) skarżyła się na męża, pokazywała siniaki. Prowadzona jest procedura Niebieskiej Karty. Wymienieni nie posiadali jednak informacji odnośnie przebiegu zdarzeń objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, tak, iż zeznania ich nie przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego i fakt popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów nie budzą żadnych wątpliwości.

Materiał dowodowy zgromadzony w toku prowadzonego postępowania, w szczególności w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, zeznań pokrzywdzonej i opinii sądowo-lekarskich wskazuje, iż Ł. Ł. (1) w dniu 23 maja 2015r. w O. poprzez wykręcenie kciuka lewej ręki, spowodował u żony W. Ł. obrażenia ciała w postaci: obrzęku z sińcem, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 157§2 kk, jak również w dniu 24 czerwca 2015 roku w O. poprzez chwycenie żony za ręce i posadzenie jej na łóżko, a także szarpanie i popychanie, spowodował u W. Ł. obrażenia ciała w postaci: zasinień na kończynach górnych, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję czynu z art. 157§2 kk.

Ponadto zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał, iż wymieniony w dniu 11 czerwca 2015r. w O. poprzez nieumyślne działanie w postaci uderzenia małej E. Ł. drzwiami od łazienki spowodował u dziecka obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy z sińcem okolicy czołowej oraz rany palucha stopy prawej z uszkodzeniem płytki paznokciowej, w wyniku czego doszło do naruszenia czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 157§2 kk w zw. z art. 157§3 kk, przy czym przypisując oskarżonemu ww czyn Sąd uzupełnił jego kwalifikację prawną o art. 157§2 kk, albowiem czyn z art. 157§3 kk może odnosić się do czynu z art. 157§1 lub 2 kk, a zatem konieczne było uzupełnienie wskazanej w akcie oskarżenia kwalifikacji z art. 157§3 kk o przepis art. 157§2 kk odpowiadający opisowi czynu.

Jednocześnie Sąd omyłkowo nie sprostował daty popełnienia czynu z pkt III z dnia 16 czerwca 2015r. na 11 czerwca 2015r., która to data wynikała z materiału dowodowego sprawy, w szczególności z dokumentacji medycznej małej E. Ł..

Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynikało, iż w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów zdolność oskarżonego do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem nie były zniesione lub ograniczone, a zatem wymieniony musiał zdawać sobie sprawę ze znaczenia podejmowanych działań i ich możliwych konsekwencji prawnych.

Sąd dał wiarę powyższej opinii jako jasnej, pełnej, logicznej, sporządzonej przez osoby, których wiedza i fachowość nie budzą wątpliwości, brak przy tym jakichkolwiek powodów, aby jej wnioskowi odmawiać wiarygodności i mocy dowodowej.

Wymierzając oskarżonemu kary za czyny, których się dopuścił Sąd baczył, by były one adekwatne do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

Jako okoliczność obciążającą Sąd miał na uwadze skutki jakie działania oskarżonego spowodowały dla pokrzywdzonych, wiążąc się dla nich z dolegliwościami bólowymi, szczególnie dotkliwymi dla małego dziecka.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze wcześniejszą niekaralność oskarżonego, jak również to, iż przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu: za czyn z pkt I aktu oskarżenia z art. 157§2 kk karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z pkt II aktu oskarżenia z art. 157§2 kk karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z pkt III aktu oskarżenia z art. 157§2 kk w zw. z art. 157§3 kk karę 6 miesięcy

ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, uznając, iż są one adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak również zawinienia oskarżonego. Ponadto zrealizują one swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z uwagi na stopień bliskości podmiotowej i przedmiotowej oraz bliskość czasową pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami Sąd orzekł też wobec niego w miejsce orzeczonych kar ograniczenia wolności karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

O kosztach wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów, jak w pkt III wyroku.